

Skal bolig-jobordningen bibeholdes?

Jens Hauch, sekretariatschef, Krakas finanskrisekommission

Bragt i Politiken den 29. marts 2014

Det overvejes på det politiske plan, om boligjobordningen skal bibeholdes. Boligjobordningen, populært kendt som håndværkerfradraget, giver et fradrag for håndværksydelser i hjemmene. Men hvordan fungerer de økonomiske mekanismer?

Der kan – principielt – være to gode grunde til boligjobordningen: På den korte bane kan efterspørgslen efter arbejdskraft forøges, det kan være nyttigt i en lavkonjunktur, som den vi nu måske er på vej ud af. På den lange bane kan arbejdsudbuddet forøges – overlægen bruger måske tiden på at operere frem for at hamre sig selv over fingrene under gør-det-selv arbejdet.

Som et kortsigtet finanspolitisk instrument er ordningen ikke dårlig: Den er målrettet beskæftigelsen i erhverv, der rammes hårdt af lavkonjunktur. Ifølge foreliggende skøn er virkningen på beskæftigelsen større end ved traditionelle skattelettelser. De økonomiske råd vurderede i 2012, at et ophør af ordningen ville reducere væksten i 2013 med ¼ pct.point. I modsætning til fx en lavere topskat, er der således tale om et effektivt kortsigtet finanspolitisk instrument.

Vi er imidlertid formentlig på vej ud af krisen. Behovet for at stimulere arbejdskraft efterspørgslen vil falde, og der er ikke meget råderum i finanspolitikken. Vi nærmer os derfor det punkt, hvor det – ud fra et finanspolitisk argument – vil være hensigtsmæssigt, at Boligjobordningen ophører. Men med uroen i Ukraine og de dårlige tal fra 4. kvartal 2013, er det kloge dog nok at vente lidt endnu.

Hvis ordningen kan få overlægen til at operere mere, kan den også på længere sigt være en gevinst, da vi derved får forøget arbejdsudbuddet. Analyser udført af De økonomiske råd peger på, at der kan være en sådan arbejdsudbudseffekt, men også at effektens størrelse er usikker. Opretholdelse af ordningen ud fra en formodning er imidlertid problematisk: Mange erhverv vil kunne påberåbe sig, at netop deres ydelser ud fra en tilsvarende formodning bør have særlige fradrag.

Men boligjobordningen har givet os ny viden. Vi kan nu regne på effekterne og få syn for sagn: Er arbejdsudbuddet forøget i de husholdninger, der har anvendt ordningen? I så fald skal ordningen måske bevares. Også på dette område må vi opfordre til, at politiske beslutninger baseres på et tilstrækkeligt vidensgrundlag.